

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Patent- und Markensenat (Østrig) den 6. september 2012 — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH mod Pfahnl Backmittel GmbH

(Sag C-409/12)

(2012/C 399/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Sagsøgt: Pfahnl Backmittel GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾, hvis
 - a) de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og
 - b) de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret?
- 2) Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke?
- 3) Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis — og kun hvis — de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 18. september 2012 — X mod Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

(Sag C-426/12)

(2012/C 399/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b) ⁽¹⁾, når kul (varer under KN-kode 2701, 2702 og 2704) anvendes som brændsel til opvarmning i en kalkovn, og den kuldioxid, der frembringes af kullet (og kalksten) i denne kalkovn, tjener til produktion af kalkovngas, som derefter anvendes til rensning af råsaft udvundet af sukkeroer, til hvilket formål kalkovngas er uundværlig?
- 2) Er der tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), når kul (varer under KN-kode 2701, 2702 og 2704) anvendes som brændsel til opvarmning, og den ved opvarmningen fremkomne kuldioxid, der er optaget i kalkovngassen, ved den fornævnte efterfølgende rensning for 66 %'s vedkommende optages i kalkslammet, der herefter sælges til agrarsektoren som kalkgødning?
- 3) Såfremt der er tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), finder direktivet da ikke anvendelse i betragtning af den (bogstavelige) affattelse af dets artikel 2, stk. 4, således at den pågældende ikke [ved fortolkningen af det nationalretlige begreb for dobbelt anvendelse i Wbm's ⁽²⁾ artikel 20, litra e)] kan påberåbe sig direktivets direkte virkning?
- 4) Såfremt der er tale om dobbelt anvendelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), og direktivet (følgelig) ikke finder anvendelse, er EU-retten da til hinder for en efter